

متن پرسش

سلام و عرض ادب: ما به زندگی حیوانی خو کرده ایم در حدی که گاهی نمی توانیم تشخیص بدهیم چه چیزی ما را آلوده و کثیف می کند. منظورم حرام نیست. منظورم مواردی است که در حلال و حرام بودن آن به سبب یه سری مسائلی که شنیده ایم تردید می کنیم و یا مسائلی که در نگاه اول یه فرد معمولی مومن، حرام به نظر نمی رسند ولی نفس ما را آلوده می کنند. سوال من این است که بارها و بارها این اتفاق می افتد و گویی هر گناهی باید یک بار اتفاق بیفتد تا متوجه شویم روح مان را آلوده می کند تا از آن دست بکشیم و بفهمیم که این گناه است و به اطمینان قلبی برسیم که نباید به آن نزدیک شویم. و چقدر تلخ و رنج آورده وقتی در سیمای خود، پاکی از دست رفته به خاطر یک خطای در ظاهر ناچیز و بی ارزش را به نظاره می نشینیم. چه باید کرد؟ آیا راه «سریع» برای پاک شدن دوباره وجود داره؟ بهترین پاک کننده چیست؟ وقتی بعد از تضرع و گریه و زاری باز هم ناپاکی می بینیم؟ چگونه از این غصه ها رها شویم؟ و آیا اصلا باید این موضوع برایمان مهم باشد یا نباید حتی به پاکی چهره ها دل بدهیم و نباید آن را اصل بگیریم؟ با این موضوع که هر کس به سیمایش شناخته می شود چه می توان کرد پس. ممنون می شوم این سرگشته را چراغی باشید. یا دلیل العاصین.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به گفته اساتید محترم باید در امور معرفتی و عبادی برای خود برنامه داشته باشیم و مطابق آن جلو برویم تا ان شاءالله موانع پیش رو یکی بعد از دیگری حذف شوند. موفق باشید